

Vegyipari DOLGOZÓ

MAGYAR VEGYIPARI, ENERGIAIPARI ÉS ROKON SZAKMÁKBAN DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETI SZÖVETSÉGÉNEK LAPJA

V E S Z T E S É G

ELHUNYT FŐCZE LAJOS a VDSZ egykori elnöke

A TARTALOMBÓL

Megnyírbált kedvezmények

Nehéz volna fontossági sorrendet felállítani azon témák között, amelyek az április 28-i elnökségi ülés napirendjére kerültek. Csupa olyan dolgot kellett a testületnek megvitatnia, amely hosszú távon is befolyásolja a munkavállalók sorsát.

Beszámolónk a 4-5 oldalon.

Munkahelyi balesetek

A VDSZ területén az összes munkabalesetek száma 2001-ben 346 volt, 2002-ben 614-re növekedett, 2003-ban 594-ra csökkent, 2004-ben 369 volt.

Elemzés a10-11. oldalon

Új bérrendszer

A szakszervezetnek lépnie kellett a dolgozók érdekében. A Zoltek Rt-nél ugyanis utoljára négy éve volt részleges béremelés.

14-15. oldal

Elhunyt Főcze Lajos, a VDSZ egykori elnöke

Főcze Lajos, szakszervezetünk volt elnöke 1937. május 31-én született Budapesten. Az általános iskola elvégzése után a Petrik Lajos Vegyipari Technikumban tanult és szerzett technikus képesítést.

1955-1960 között a Budapesti Műszaki Egyetem nappali hallgatója volt.

Gyógyszer-élelmiszeripari területre specializálódott.

Tanulmányai során országos első helyezést ért el az izokinolinvázis alkaloidák terén végzett munkájával.

Az egyetem elvégzése után a Szerves Kémia Tanszéken dolgozott tanársegédként. Ez idő alatt számos szakcikke jelent meg. Mint fiatal oktatót megválasztották az egyetem KISZ-titkárának.

Ezt követően a Budapesti KISZ Bizottság, majd a KISZ KB titkáráként dolgozott.

Tanulmányokat folytatott a gazdaságmérnöki területen és politológusi diplomát szerzett 1975-ben.

1974-76 között a Vegyipari Dolgozók Szakszervezete képzési, kulturális és sport, valamint munkavédelmi és szociálpolitikai ügyekért felelős titkáráként tevékenykedett.

1976-84 között a magyarországi munkavédelem irá-

nyítója volt. Az Országos Munkavédelmi Bizottság titkára, majd elnökeként tevékenykedett. Több munkavédelmi szakkönyv társszerzője, szerkesztője.

Ez idő alatt is folyamatosan tanított. Több száz előadást tartott szakmérnökök számára.

1984 és 1988 között a SZOT Munkavédelmi, Társadalombiztosítási és Egészségügyi Osztályát vezette.

1988. május 13-a óta a VDSZ főtitkára, majd elnöke, 1997 óta a Magyar Vegyipari, Energiaipari és Rokon Szakmákban Dolgozók Szakszervezeti Szövetségének elnöke.

1990. május óta képviselte a magyar vegyipari dolgozókat a világ és az európai szakmai szakszervezeti szövetségek végrehajtó testületeiben.

1990-ben alapítója az autonóm szakszervezeteknek, majd 1991-től az Autonóm Szakszervezetek Országos Koordinációja ügyvivőjeként, 1993-tól az Autonóm Szakszervezetek Szövetsége elnökeként dolgozott, képviselve az ASZSZ-t a világ, valamint az európai szakszervezeti szövetségekben. 1990 óta az Érdekegyeztető Tanács részvevője volt, valamint az ÉT Munkavédelmi Bizottságának munkavállalói ügyvivője.

Tagja volt a Nemzeti ILO Tanácsnak, valamint ECO-SOC melletti EU (Magyar Konzultatív Vegyes Bizottságának)

Tagja volt a Magyar Kémikusok Egyesületének, a Gépipari Tudományos Egyesületnek, a Mérnök Kamarának, a Magyar Szabványügyi Testületnek, a Munkabiztonsági és Foglalkozás-egészségügyi Szövetségnek, valamint a Civil Fórumnak, a Társadalmi Unió elnökségének.

Alapító tagja volt a GTE Munkavédelmi Szakosztálynak.

1999. március 6-a óta a „Budapesti Műszaki Egyetem Egyetemi Tanácsának Tiszteletbeli Tagja”, szénátora volt.

1999. december 31-ével leköszönt az ASZSZ-ben, illetve a VDSZ-ben viselt megbízásairól, és nyugdíjasként tevékenykedett tovább az OÉT Munkavédelmi Bizottságának munkavállalói oldala tanácsadójaként.

Jelentős szerepet töltött be a Munkavédelmi Képviselőkért Alapítvány létrehozásában, ahol a Kuratórium elnökének választották meg.

Higgadtságával, ugyanakkor határozottságával, kompromisszum képességével és készségével a szakszervezeti konföderációk körében és az Érdekegyeztető Tanácsban nagy tekintélyt vívott ki magának.

Hitvallása volt: „Leszögezem, hogy számomra 1988 óta egy tényező volt meghatározó, a VDSZ maradjon egyben. Ma is csak ez a cél. Ebben a személynek van szerepe, de a tevékenysége csak szolgálat lehet.”

Életét, munkásságát az alábbi kitérítések fémjelzik:

1964.	KISZ KB DÍCSÉRŐ OKLEVÉL
1965.	KISZ ÉRDEMÉREM
1966.	KISZ ÉRDEMÉREM
1970.	MSZBT ARANYKOSZORÚS JELVÉNY
1971.	KIVÁLÓ ÚTTÖRŐVEZETŐ
1971.	VÍZGAZDÁLKODÁS KIVÁLÓ DOLGOZÓJA
1972.	MUNKA ÉRDEMREND ARANY
1979.	KISZ KB IFJÚSÁGÉRT ÉRDEMÉREM
1979.	SZAKSZERVEZETI MUNKÁÉRT ARANY
1982.	KÖRNYEZETÜNK VÉDELMEÉRT, FEJLESZTÉSÉÉRT JELVÉNY
1982.	HAZA SZOLGÁLATÁÉRT ARANY
1986.	MUNKA ÉRDEMREND ARANY
1988.	OKBT DÍSZPLAKETT
1994.	MUNKAÜGYÉRT OKLEVÉL
1996.	BME ELISMERŐ OKLEVÉL
1997.	VDSZ EMLÉKPLAKETT
1999.	BME EGYETEMI TANÁCSÁNAK TISZTELETBELI TAGJA
2000.	VDSZ EMLÉKPLAKETT
2002.	GTE EGYESÜLETI ÉREM
2002.	KITAIBEL PÁL EMLÉKÉREM
2003.	MAGYAR FELSŐOKTATÁSÉRT EMLÉKPLAKETT
2005.	március 15. Magyar Köztársasági Érdemrend Tisztikeresztje

Régi jelmondatok új tartalommal

Minden összegjött erre az idei május 1-re. Végre beköszöntött az igazi tavasz, köszönthetjük az édesanyákat, első évfordulóját ünnepelhetjük annak, hogy Magyarország hivatalosan is csatlakozott az Európai Unióhoz. Vagyis volt mit ünnepelnünk azon a vasárnapon. A munka világában mégis különös jelentősége van ennek a dátumnak. Éppen a hagyománya miatt. Ez öreg szakí szerint ma már azért nem olyan jelentős ünnep május-1 mert a rendszerváltáskor a fürdővízzel kiöntöttük a gyereket is. Az értékeket sem tartottuk meg, mert ahelyett, hogy átértelmeztük volna, inkább elvetettük. Ezt tettük a munka becsületével és ünnepével – értékelte a jelenlegi helyzetet.

Vagyis már csak a középkorúak és idősebbek emlékeiben élnek a régi május elsejék, pedig – tette hozzá az öreg – ma nagyobb szükség lenne az egységre, az összefogásra, a szolidaritásra, mint bármikor. Ma, amikor a munkavállalókról, a munkásokról, melósokról, az egyszerű bérből és fizetésből élőkről már tényleg alig hallani valamit, most lenne itt az ideje, hogy legalább május elsején figyeljenek rájuk.

Ezen a vasárnapon jött el az ideje annak is, hogy az ilyenkor szokásos szakszervezeti fórumon a kormány ismertesse száz lépésből álló programját, amely elvileg éppen azok sorsát fordítaná jobbra, akiké rosszra fordult az elmúlt másfél évtizedben. Kiss Péter kancelláriaminiszter közölte, hogy jelentős, 400 milliárd forintos átrendezés várható a családtámogatásban a magas jövedelműektől az alacsony jövedelműek irányába. A jelenlegi rendszerben, akik havonta egymillió forintot keresnek, ötször annyi támogatáshoz jutnak, mint akiket minimálbéren foglalkoztatnak. Kiss Péter arról is szólt, hogy érdekeltté kívánják tenni a munkaadókat, munkavállalókat a legális munkavégzésben, az adó- és járulékfizetésben. Ösztönzésként először a legális foglalkoztatást vállalók valamilyen formában visszakapnák az ezzel együtt járó többletbefizetések egy részét.

Ugyanakkor a fekete munkavégzés ellen a munkaügyi ellenőrzés átszervezésével, kapacitása erősítésével, sőt a büntetőjogi felelősségre vonás mérlegelésével is fel kívánják lépni – tette hozzá Csizmár Gábor foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter. Elfogadhatatlan, hogy a munkáltatók és dolgozók tömege nem veszi ki részét a közteherviselésből. A miniszter a száz lépés programjának másik konkrétumaként elmondta, hogy megszűnik a minimálbér teljesíthetetlen normákkal történő kijátszásának lehetősége.

Ha az adócsalás bűncselekmény, a társadalombiztosítási járulékok be nem fizetése miért ne lenne az? – kérdezte Kiss Péter, aki szerint indokoltabb a keményebb fellépés. A becslések szerint, nyolcszázézer-egymillió munkavállaló dolgozik feketén, nem fizetnek adót, járulékot, nem veszik ki részüket a közteherviselésből. Aki viszont nem fizet, annak ellátását a többiek által befizetett pénzből, illetve az állami kiegészítésekből kell fedezni. Ezen változtatni kell – mondta kancellária miniszter.

Gyurcsány Ferenc miniszterelnök a fórumon többek között a szakképzés átalakításának szükségességéről beszélt. A mai korban egy stabil alapszakma szükséges és a folyamatos, akár kétévenkénti át- és továbbképzés. Ezt tudomásul kell venni minden dolgozónak.

Csizmár Gábor a száz lépésről szólva még elmondta: értelmetlenek az olyan szabályok, amelyek tiltják a valamilyen szociális juttatás közbeni munkavégzést. Mindenféle munkavállalási hajlandóságot segíteni, ösztönözni kell. A munkaügyi tárcánál már alkalmazzák azt az elvet, hogy csak az a cég részesülhet állami támogatásban, amelyik rendezett munkaügyi kapcsolatokkal rendelkezik. Ezt kiterjesztik majd valamennyi állami támogatásra, állami megrendelésre. Ne kapjanak állami támogatást, megrendelést például azok, akik be nem jelentett munkavállalókat foglalkoztatnak.

Várhatóan a jövő héten az Országos Érdekegyeztető Tanács (OÉT) munkavállalói és munkaadói képviselőinek elnökeivel egyeztetnek a száz lépésről, és hamarosan a testület is megtárgyalja programot.

Szabó Endre, a Szakszervezetek Együttműködési Fórumának elnöke arra hívta fel a fórum résztvevőinek figyelmét, hogy ismét aktuálisak a régi május elsejék jelmondatai. Így a „Munkát, kenyeret!”, a „Tisztességes béreket és nyugdíjakat!” követelés éppúgy, mint a „Le a szegénységgel!”. Ismét időszerű cél az „Igazságos közteherviselést!”, vagy pedig az, hogy „Mindenki számára egyenlő hozzáférést a közszolgáltatásokhoz!”.

Szabó Endre szólt arról is, hogy az egyik legfontosabb teendő lenne a foglalkoztatottság javítása, a munkanélküliség csökkentése. Aki dolgozni akar, annak legyen is lehetősége erre. A szakszervezeti vezető hangsúlyozta: fontos cél az igazságosabb adórendszer. Ezért a szakszervezetek támogatják, hogy a kormányzat hatékonyabban lépjen fel a feketemunka és az adókikerülések ellen.

Föderációs összefogásra is szükség lehet egy-egy kormányzati terv ellen

MEGNYIRBÁLT KEDVEZMÉNYEK

A képen balról jobbra: Soósne Bölczy Brigitta, Paszternák György, Zsombori János és Berkes Béla

Nehéz volna fontossági sorrendet felállítani azon témák között, amelyek az április 28-i elnökségi ülés napirendjére kerültek. Csupa olyan dolgot kellett a testületnek megvitatnia, amely hosszú távon is befolyásolja a munkavállalók sorsát és boldogulását. Több olyan kérdés is felvetődött, amely teljes joggal hozta indulatba a hozzászólókat, nem szólva arról, hogy egy-egy témához kapcsolódva szinte mindenki kifejtette véleményét. Vagyis a szakszervezetek vezetői hangot adtak egyet nem értésüknek, rosszállásukat hangsúlyozták bizonyos tendenciákkal kapcsolatban. Volt, aki értetlenségét is kifejezte, mondván nem egészen világos, hogy éppen egy szocialista kormány hogyan adhatja nevét olyan törvényi vagy jogszabályi változásokhoz, amelyek hosszabb távon a munkavállalók érdekeit csorbítják.

Bevezetesként Zsombori János, a VDSZ Munkavédelmi Bizottságának vezetője számolt be a VDSZ-hez tartozó társaságok múlt évi munkavédelmi, baleseti helyzetéről. E témának különös apropót adott, hogy éppen április 28-án van a munkában meghaltak és megrokkantak világnapja, amelyről már tíz éve ilyenkor emlékeznek meg, elsősorban a szakszervezetek. Abban mindenki egyetértett, hogy ez az a terület, amelyen a szakszervezeteknek

mind komolyabb pozíciókat kellene elfoglalnia, hiszen éppen a munkavédelem egy olyan klasszikus érdekképviseleti terület, amelyen közvetlenül lehet kiállni a munkavállalók érdekeiért. Ismét felvetődött a munkavédelmi képzés fontossága.

Elhangzott az is, hogy mielőbb „emberibbé kell tenni” a megszakítás nélküli munkarendet, hiszen a dolgozók leterheltsége – még a törvényes keretek közötti foglalkoztatás esetében is – szinte vonzza a bajt. Az ilyen munkarendben ha baleset éri a dolgozókat, a vizsgálatok általában azt állapítják meg, hogy a sérült dolgozó a hibás, mert nem volt eléggé körültekintő. Pedig nem kizárt, hogy a fáradtság, a folyamatos munka miatti kimerültségtől lankadt a figyelme és szenvedett el balesetet.

Zsombori János ugyanakkor elmondta, hogy sok cégnél nem is veszik komolyan ezt a tevékenységet, amit mi sem bizonyít jobban, mint az, hogy a kiküldött kérdőíveket számos helyről nem, vagy csak késve küldték vissza. Ennek ellenére sikerült annyira hiteles képet kapni a cégek munkavédelmi helyzetéről, amely bizonyítja, hogy ez is olyan terület, amelyre a VDSZ-nek komoly hangsúlyt kell fektetnie.

Az igazi indulatokat az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárak adókedvezményeinek változásáról szóló tájékoztató váltotta

Hegyi József

ki. Soósne Bölczy Brigitta szociális főszekértő tájékoztatója után sokan egyszerűen azt a következtetést vonhatták le, hogy a „dolgozók megint át lettek verve”. A szakértő saját bevallása szerint is meglepve tapasztalhatta, hogy a személyi jövedelemadó szabályozásából e téma teljesen kimaradt. Vagyis amíg évekkal ezelőtt a politika az öngondoskodás fontosságát hangsúlyozta és ezt sokan el is hitték, addig már megvonnák a kedvezményeket azoktól, akik gondolnak a saját jövőjükre. Va-

Ughy Károly

gyis azok, akik a hosszabb távú megtakarítás mellett döntöttek most elveszíthetik eddigi kedvezményeiket.

Volt szakszervezeti vezető, aki kifejezetten mozgalmat akart indítani a nyugdíjpénztárak érdekében, míg más elérkezettnek látta az időt, hogy ennek ürügyén végre megszólítsák és mozgósítsák a dolgozókat. A kormányok – pártállástól függetlenül – folyamatosan megnyirbálták az ehhez kapcsolódó kedvezményeket, most pedig a kegyelemdőfést is megadnák az öngondos-

Eisenberger Márton

kodó munkavállalóknak. Egyhangú volt a vélemény, amely szerint e témában keményen kell fellépnie a VDSZ-nek, össze kell fognia minden érdekképviselettel, vagyis a föderációs szinten is nyomatékot kell adni a szakszervezetek nemtetszésének és valamilyen módon fellépni a kormány elhamarkodott szándékával szemben.

Hasonló indulatokat váltott ki egy másik előterjesztés is. A 2005. évi adómódosítási tervek hatásai a munkavállalók jövedelmi helyzetére című előterjesztést Pasz-

ternák György elnök ismertette. Mint elmondta a tervezett adómódosításnak számos olyan eleme van, amelyekkel a szakszervezetek nem érthetnek egyet. Felvetődött például a nyugdíjasok adókötelezettsége. A VDSZ nem érthet egyet azzal sem, hogy a minimálbér emelésével megszűnne annak adómentessége is. A jelenlegi elképzelés több sebből vérzik, így a testület mellett foglalt állást, hogy e téren is hangsúlyozzák a szakszervezet egyet nem értését.

Az ülésen további két olyan téma is napirendre került, amely hosszabb távon befolyásolhatja a munkavállalók érdekeit. Az egyik a az Európai Szociális Karta végrehajtásáról szóló nemzeti jelentés, amely arról ad számot, hogy a kormányzat miként szabályozta a munka világát, a törvénykezéssel és kormányzati stratégiákkal hogyan segítette a munkavállalók boldogulását illetve felzárkózását az uniós színvonalhoz.

Ehhez közvetve bár, de kapcsolódott a Munka Törvénykönyvének felülvizsgálata című témából származó tapasztalatok című téma, hiszen ez az a szabályozás, amely szavatolhatja a dolgozók biztonságát. Így nem mindegy, hogy a VDSZ milyen álláspontot alakít ki, és mennyiben járul hozzá ahhoz, hogy a törvény mind jobban garantálja a munkavállalók létbiztonságát.

Tájékoztató a VDSZ elnöksége részére a 2005 évi adómódosítási tervek hatásairól a munkavállalók jövedelmi helyzetére

Az Adóreform Bizottság áttekintette a jelenlegi adó és járulék-rendszert és javaslatokat tett a következő időszakokban bevezetendő – bevezethető – korrekciókra, az „adóreformra”.

Az áttekintés szerint nincs szükség a mai közteherviselés alaprendszerének megváltoztatására, tekintve, hogy a közteherviselési alapstruktúra harmonizált az EU országokra jellemző gyakorlattal.

A munkavállalókat közelebbről érintő intézkedések, s az ezek-kel kapcsolatos észrevételeim a következők:

Általában

A javaslat megállapítja, hogy a kialakult helyzetből nem lehet nagy ugrásokkal kitörni, folyamatosan, kis lépésekkel lehet előre haladni a foglalkoztatás közterheinek csökkentésében, úgy, hogy a lehetséges lépéseket egyes területekre lehessen koncentrálni. A reformjavaslatok ezért nagymértékben az adó és járulékrendszeren belüli teherátrendezésekre építenek. (Ez azonban nem reform csupán korrekció, ha pénzügyi kihatásuk meg is haladja a GDP 4%-át, bár kérdéses az adóreform fogalmának ilyen megközelítése, hiszen egyetlen adónem egy kulcsának jelentősebb módosítása is okozhat ekkora pénzügyi hatást, azért az mégsem mondható reformnak.)

Az anyag azon megállapítása, miszerint a közterheket azok alap-

ja szerint csoportosítva és kerekítve a GDP 20 %-át teszi ki a bérekhez, 13 %-át a fogyasztáshoz kapcsolódó adó, illetve járulék, míg csak 6 %-át adja az összes többi adónem (energiaadó, környezetvédelmi termékdíj, környezetterhelési díjak, szakképzési hozzájárulás, rehabilitációs hozzájárulás, innovációs járulék, kulturális járulék, erdőfenntartási járulék, földvédelmi járulék, tenyésztési hozzájárulás, halászatfejlesztési hozzájárulás, vadvédelmi hozzájárulás stb.). Ebből az a következtetés vonható le, hogy az adónemek jelentős csökkentése, összevonása nagymértékben egyszerűsítene, így valószínűleg hatékonyabbá is tenné a rendszert.

– Egy drasztikus, az alapokat is jelentősen érintő, mind az adókulcsok mértékére, mind az adónemek számára kiterjedő reformra lenne szükség, a kapcsolódó területek – mint egészségügy, önkormányzatok gazdálkodása, nyugdíjrendszer stb. – szabályozásának újra gondolása mellett. Ezzel még illeszkedhet az európai gyakorlathoz.

A nemzetközi összehasonlításokból az élől munka terhek csökkentését és a vagyoni típusú adók növelhetőségét fogalmazza meg, hazai viszonylatban továbbra is kulcskérdés export és beruházás vezérelt növekedés fenntartása, a versenyképesség megőrzése illetve fenntartása, a hazai megtakarítások ösztönzése.

Állásfoglalás a kormány 2005. évi adó- és járulékreform elképzeléseivel kapcsolatban

A munkavállalók elvárásait továbbra is az uniós bérekhez való felzárkózás, valamint a hazai aránytalanságok felszámolásának szükségességéből, továbbá a tisztas életszínvonal követelményeihez igazodó folyamat lépéseként határozta meg. Az Elnökség áttekintette az Adóreform Bizottság megállapításait, javaslatait. Üdvözölhető az a törekvés, amely az adózás rendszerének egyszerűsítését, a terhek mérséklését tűzi ki célul. A munkavállalók érdekeltek a nagy elosztórendszerek korszerűsítésében, a terhek mérséklésében, az adómorál javulásában, az eljárások egyszerűsítésében, ezáltal költségek csökkentésében, s általában mindazon célokkal, amelyeket a javaslatok is megfogalmaztak.

A munkavállalók az alapokat is jelentősen átrendező, mind az adókulcsok mértékére, mind az adónemek számára kiterjedő reformokban érdekeltek, melyekben az élől munka terhei oly mértékben csökkennek, amely a versenyképességben is érezhető javulást válthat ki. Olyan reformra lenne szükség, melyben a kapcsolódó területek – mint egészségügy, önkormányzatok gazdálkodása, nyugdíjrendszer stb. – szabályozásának újra gondolása mellett, nemcsak az európai gyakorlathoz, hanem a hosszú távú célokhoz is illeszkedik.

Az Elnökség úgy ítéli meg, hogy a javaslatok egyrészt kissé bátortalanok, másrészt a munkáltatóknak nyújtott kedvezmények terheinek a munkavállalókra történő áttételével nem lehet egyetérteni.

Az Elnökség a tervezett adómódosításokkal kapcsolatban

tiltakozik

- az ellen, hogy a munkavállalókra nehezedő terhek növekedjenek,
- az adómentes, illetve kedvezményesen adózó béren kívüli juttatások körének korlátozása ellen,
- a minimálbér adómentessége megszüntetése ellen;

elfogadhatatlannak tartja, hogy

- az egészségügyi hozzájárulás 2005. november elsejével történő fokozatos megszűnése miatti költségek a munkavállalókra háruljanak,
- a személyi jövedelemadó munkáltatón keresztül történő bevallása megszüntetését;

támogatja

- a többlépcsős minimálbér bevezetését,
- a teherviselés igazságosabbá tétele érdekében a munka- és vállalkozói jövedelmek megadóztatása mellett, a különböző tőkejövedelmek egységes részvállalását a közterhek viselésében.

**Budapest 2005. április 28.
VDSZ ELNÖKSÉGE**

– Az adórendszer az exportvezérelt növekedés és versenyképesség dolgában sokat nem tehet, az apró, több éven keresztül végrehajtott módosításokkal aztán különösen nem.

– A befektetési kedv visszaesésének, illetve a megtakarítások akár részbeni külföldre távozásának elkerülése, ezúton aligha lehetséges. Ez az a terület, amelynek megszorításai a legkönnyebben megkerülhetőek. Ugyanakkor a hazai megtakarítások két, alapvetően eltérő célt szolgálnak. Az egyik – a lakosság szám-szerű többségét érintő rész – magatartása, amely elsősorban az előtakarékoskosságot, másrészt az öngondoskodás, amúgy adószempontból is támogatott, hosszú távú biztonság megalapozottságát szolgálja, másrészt a lakosság elenyésző hányadát kitevő, de összegszerűségében igen nagy összeget képviselő, jövedelem-szerző befektetések jelentik. A megtakarításokat ezért egységesen kezelni felelőtlenség, mert alapvető, társadalom és szociálpolitikailag rendkívül lényeges különbséget takar. Tehát a megtakarítások növelésének célja valójában a költségvetés hiányának folyamatos fenntartása és ennek a mesterségesen fenntartott hiánynak fedezetül szolgál, amely csupán egy maréknyi „lakos” érdeke, azoknak viszont állandó (többségében adómentes), minden határon túli gyarapodását szolgálja. A bérek, de akár a reálbérek visszafogásával, mérséklésével biztosított megtakarítás-növekedés csak ezt a célt szolgálhatja, ugyanis a lakosság szám-szerűen döntő többsége számára az életszínvonal csökkenése semmi körülmények között sem növelheti amúgy is szerény megtakarításait, különösen befektetési céllal nem.

– A vagyoni típusú adók növelhetőségével kapcsolatosan a vagyonnak, az adóztatás szempontjából történő meghatározása olyan kulcskérdés, amelyre csak annak konkrét ismeretében lehet véleményt alkotni.

2005-ben megvalósításra javasolt fontosabb intézkedések:

- Az adótábla vonatkozásában két változat szerepel:
 - Az SZJA felső kulcsához tartozó jövedelemhatár néhány száz-ezer forintos emelése, vagy
 - 2 millió forintig egy harmadik 25 %-os adókulcs bevezetése.
- Az SZJA gyermekkedvezmények családi támogatási rendszerrel történő együttes változtatása.
- A fix összegű egészségügyi hozzájárulás megszüntetése 2006. év negyedik negyedévtől.
- Az iparüzési adó csökkentése, az állam és az önkormányzat közötti elszámolás átszervezése.
- Az első 5 millió forint nyereség kedvezőbb társasági adójának bevezetése.
- Az EVA magasabb költséghányadú tevékenységekre alkalmaz-sá tétele.
- Az ún. közteherviselési átalány bevezetése.
- A differenciált minimálbér bevezetésének kezdeményezése.
- Az egyszerűsítési javaslatcsomag, illetve egyes esetekben leg-alább az ehhez vezető törvényi szabályozás elfogadása.
- A közteherviselésről szóló törvény megalkotása.

Az egyes pontokhoz fűzött észrevételek

– Az EHO 2005. november elsejével történő fokozatos megszűnése (2006 negyedik negyedévéig) önmagában nem tekinthető előnytelennek, azonban a munkavállalókra történő áthárítása újabb csapás a munkavállalókra. Ennek „bruttósítása” előnytelen mind a munkaadókra (ugyanis a kompenzáció az adóvonzatok miatt költségesebb, mint különben), mind a munkavállalókra, mert a „kötelező” emelés előbb-utóbb a béremelés rovására megy, piaci-degenségéről nem is szólva. Végeredményben a munkaadóknak adott engedményt a munkavállalókkal fiztetik meg, nem először.

– Jelenleg három lehetőség áll az adózók rendelkezésére, hogy SZJA bevallási kötelezettségüket teljesítsék: az adózói adóbeval-

lás, a munkáltatói elszámolás, és 2005-ben új elemként jelent meg az adóhatósági adó megállapítás (ADAM).

A SZJA munkáltatón keresztül történő bevallásának 2007-től tervezett megszüntetése ellehetetleníti a munkavállalók széles rétegeit. Ez is csupán a terheknek a munkavállalókra való újabb áttelése. Amennyiben ezt a szolgáltatást könyvelő szervezetekkel kényszerül elvégezteni, az jelentős jövedelem csökkenéssel, vagy a munkaadókra átháruló többletbérral jár. Növeli a feszültséget a munkaadók és munkavállalók között, veszélyezteti a munkabékét, vagyis mindkét fél számára előnytelen, még ha a vállalkozói adminisztrációban, bankköltségben átmeneti, nem túl jelentős megtakarítás keletkezik is. A munkáltatón keresztül történő bevallást semmiképpen nem helyettesítheti az ADAM rendszer, mint az adóhatóság által kivetett adózás rendszere. (Ha az adóhivatal vállalná át a munkaadóktól, az számos adminisztratív gondot vet fel és kérdéses, hogyan működne? Egyébként a bevallás és az adókiivetés két külön dolog, egymást sem kiegészíteni, sem helyettesíteni nem képes. Célszerűbb lenne e szolgáltatásért a munkáltatót valamilyen kedvezménnyel ösztönözni.

– Az adómentes, illetve kedvezményesen adózó természetbeni juttatások és más pénzbeli támogatások egy – a bér százalékában meghatározott, illetve abszolút összegben limitált – mérték feletti része után e juttatásokra is érvényesíteni kívánja az általános adó és járulék kötelezettségeket. A béren kívüli juttatások – nem is túlságosan széleskörű – kedvezményes rendszere, a munkavállalói érdekvédelem „vívmányaként” volt értékelhető. A béren kívüli kedvezményes juttatások körének korlátozásán keresztül szintén a munkavállalókra terhelődik az intézkedések hatása.

– Ha az adójóváírás és a kiegészítő adójóváírás érvényesíthetőségének feltételei (mérték, jogosultsági határ) a jelenlegi nominális szinten rögzülnek (egyszerűsítési szempontból a két adójóváírás egyesítése mellett), a minimálbér emelésével megszűnne annak teljes „adómentessége”. A minimálbér összegének növekedése nem „szociálpolitika”, hanem a létminimum környékén élők reálkeresetének szinten tartását biztosítja. Annak a szükségszerű növekedése során adókötelessé válása szintén a munkavállalók rovására történő teherátrendezés. A minimálbér után „adózó”, de valójában lényegesen magasabb jövedelmeket realizáló ügyeskedők, nem a munkavállalói körből kerülnek ki, s ha érintettek is, számukra ez inkább hátrányos (betegbiztosítás, nyugdíjalap stb).

– Az SZJA sávhatár lényeges emeléséhez kapcsolódva a kedvezmények fokozatos megszüntetését, igénybe vehetőségét javasolják, amit csak a konkrét javaslatok ismeretében lehet értékelni. A megszűnő kedvezményeket megfelelő szociál-, illetve rétegpolitikai intézkedésekkel párhuzamosan lehet bevezetni.

– Indokolt a tőkejövedelmek adózási szempontból történő egységes kezelése. Közgazdaságilag nem magyarázható a tőzsdén elért árfolyamnyereség tartós adómentessége, megkülönböztetése más értékpapírok árfolyamnyereségétől, vagy a kamatok bevonása az adóztatott tőkejövedelmek közé.

Végeredményben az a levonható következtetés a javasolt változtatásokkal kapcsolatban, hogy bár számos eleme üdvözölhető, sőt lényegesen bátrabb, nagyobb ívű is lehetne, az adó és járulékrendszeren belüli teherátrendezés a legtöbb esetben a munkavállalók rovására történik, amelyet nem lehet támogatni.

**Budapest, 2005. április
Szmrecsányi Szilveszter Pál**

VEGYIPARI DOLGOZÓ
Kiadja a Magyar Vegyipari, Energiaipari és Rokon Szakmákban Dolgozók Szakszervezeti Szövetsége
Felelős kiadó: Paszternák György
Szerkeszti a szerkesztőbizottság
ISSN-0230-2934

TÁJÉKOZTATÓ A VDSZ-HEZ TARTOZÓ TÁRSASÁGOK 2004. ÉVI MUNKABALESETI HELYZETÉRŐL A NEMZETGAZDASÁGI MUNKA VÉDELMI HELYZET TÜKRÉBEN

A VDSZ munkabaleseteinek elemzését 2005 januárjában, a tagszervezeteknek kiküldött és kitöltve visszaérkezett adatlapok alapján végeztük. Az adatlapok kiküldésénél kértük, hogy a nemleges válaszok esetén, azaz ha nem történt baleset, akkor is küldjék vissza az adatlapokat, ezt sajnos nem mindenki tette meg. A 2004-ben kiküldött 115 kérdőívből augusztus 1-jéig 75 db-ot, a 2005-ben kiküldött 119 kérdőívből a megadott határidőig – március 1-jéig – 50 db-ot kaptunk vissza.

Az országos adatok az elmúlt években az alábbiak szerint alakultak: 2000-ben 27.214 balesetből 151 halálos, 2001-ben 25.536 balesetből 124 halálos, 2002-ben 25.284 balesetből 163 halálos, 2003-ban 25.745 balesetből 133 halálos, 2004 I-III. negyedévében 16.117 munkabaleset fordult elő, ebből halálal végződött 117. A 2004. éves országos adatok jelenleg összegzés alatt vannak, az első, nem végleges adatok csak május végére várhatók.

Az országos adatok szerint 2004 I-III. negyedévben a gumi- és műanyag termékek gyártása során 471 munkabaleset történt, ebből 1 halálos. A vegyi anyagok és termékek gyártása területén – amelybe a gyógyszeripar is tartozik – 256 munkabalesetet regisztráltak, ebből 2 halálos, a papír és papírtermékek gyártása területén 158 munkabaleset fordult elő.

Az országos adatokat az Országos Munkabiztonsági és Munkaügyi Főfelügyelőség Munkabaleseti tájékoztatójából vettük.

A mellékelt táblázat a VDSZ-hez tartozó tagszervezetektől 2001 – 2004. évekről bekért, és az általuk beküldött adatokat tartalmazza ágazati bontásban és összesítve. Sajnos a valóságban lehet eltérés az itt közölt adatokhoz képest, mert mint azt már korábban jeleztük nem minden tagszervezet küldte vissza a kiküldött adatlapot.

A munkabalesetek ezer főre vetítését – a beküldött adatlapokra választ adók számadatait figyelembe véve számítottuk: 2003-ban 31,027, 2004-ben 24,021 munkavállalót tudunk regisztrálni a VDSZ hatáskörébe tartozó munkáltatóknál.

A VDSZ területén az összes munkabalesetek száma 2001-ben 346 volt, 2002-ben 614-re növekedett, 2003-ban 594-ra csökkent, 2004-ben 369 volt. A beküldött adatlapok alapján a csonkulásos esetek száma 2003-ban 2, 2004-ben 1 volt, halálal végződött munkabaleset 2003-ban 1 esetben: a szakágon kívüliek területén (Balatoni Hajózási Rt), 2004-ben 1 – a vegyipar területén (Tiszai Vegyi Kombinat Rt). Az 1000 főre jutó balesetek száma 2001-ben 8, 2002-ben 13, 2003-ban 19, valamint 2004-ben 15 volt.

A sérült testrészeire vonatkozó adatokat vizsgálva, az alábbi megállapításokat tehetjük. A VDSZ összes munkabaleseténél megállapítható, hogy:

- a csukló és kéz sérülései 2003-ban 39,9%, 2004-ben 34,7%,
- a boka és lábsérülések 2003-ban 22,7%, 2004-ben 17,9%,
- a fej sérülések 2003-ban 9,3% 2004-ben 11,1%,
- a térd és lábszársérülések 2003-ban 7,6%, 2004-ben 12,2% volt.

A fenti adatokból látható a sérülések rangsora, amely az évek múlásával nem változik. A balesetek többsége általában a csukló és kéz sérülései, amelyek az anyagmozgatásból, anyagkezelésből származnak:

- a vegyiparban: 2003-ban 30%, 2004-ben 31,3%,
- a gyógyszeriparban: 2003-ban 25,3%, 2004-ben 22,7%, a papíriparban: 2003-ban 18,1%, 2004-ben 10,9%,
- valamint a gumiiiparban: 2003-ban 14,8%, 2004-ben 10,2% volt.
- Az alumíniumipar területén a csukló és kézsérülések megemelkedtek: a 2003-es 7,2%-ról 2004-ben 20,3%-ra.

Közlekedésből adódó boka és lábsérülések esetében:

- a vegyiparban; 2003-as 31,1%-ról 2004-ben 19,7%-ra csökkent,
- a gyógyszeriparban: 2003-as 25,2%-ról 2004-ben 33,3%-ra nőtt.

A fejsérüléseknél

- a vegyiparban: 2003-ban 41,8%, 2004-ben 31,7%,
- a gyógyszeriparban: 2003-ban 27,3%, 2004-ben 36,6%,
- a gáziparban: 2003-ban 9,1%, 2004-ben 12,2% volt.

A térd- és lábszársérülések az alábbiak szerint alakultak:

- gyógyszeriparban: 2003-ban 28,9%-ról 2004-ben 44,4%-ra növekedett,
- a vegyiparban mind két évben 26,7% volt.

Az anyagmozgatásból eredő hát- és gerincsérülések: 2003-ban 6,2%-ban fordultak elő, 2004-ben ez a szám 4,9%-ra csökkent. A mellkas sérülései: 2003-as 1,7%-ról 2004-ben 1,4%-ra, csípő és comb sérülései: 2003-as 5,1%-ról 2004-ben 2,4%-ra csökkent.

A kiesett munkanapok tekintetében csak romlást mondhatunk el, mert 2001-ben 7.048, 2002-ben 14.194, 2003-ban 18.944, 2004-ben 11.163 napot töltöttek a sérültek betegségekben.

A fenti számok tükrében nem mondható, hogy nincs tennivaló a jövőben, a vizsgált időszak eredményei arra kel-

lenek, hogy intsenek mindenkit: sokkal jobban vigyázzon munkavégzése során, illetve közlekedéskor saját magára, valamint embertársára.

A helyi szakszervezetek részéről nagyobb odafigyelés, több ellenőrzés szükséges a jogszabályok által adott jogosítványok alapján, hogy a munkáltatók teljesítik-e és a munkavállalók betartják-e az egészséges és biztonságos munkavégzés előírásait. Ahol veszély lehet, ott tájékoztatni szükséges a veszélynek kitett személyeket az elhárítás módjáról.

De elsősorban a munkáltatóknak kell mindent megtenni annak érdekében,

hogy a munkabalesetek és a foglalkozási megbetegedések ne történjenek meg. A munkavédelmi törvény kötelezi őket, hogy olyan eszközt, illetve olyan technológiát, anyagokat kell alkalmazni, amely nem veszélyezteti a munkát végzőket és a környezetet.

A VDSZ elnöksége ajánlja a tagszervezeteknek, hogy évente egy alkalommal tűzzék napirendre és tárgyalják meg a munkabaleseti helyzet alakulását és a helyzetnek megfelelően kérjenek intézkedéseket a munkáltatótól.

Budapest, 2005. április

Munkabaleseti helyzet alakulása a VDSZ területén 2001-2004. évben a 2005. április 8-ig beküldött adatlapok alapján

Ágazat	Munkabalesetek száma (fő)				Munkabalesetek nemek szerint (fő)								Kiesett munkanapok száma (nap)			
	2001	2002	2003	2004	Nők				Férfiak				2001	2002	2003	2004
					2001	2002	2003	2004	2001	2002	2003	2004				
Alumíniumipar	8	33	42	53	7	30	3	3	8	33	39	50	117	1374	2321	1744
Gázipar	28	49	41	23	22	33	14	4	17	39	27	19	624	1387	643	564
Gumiiipar	149	96	69	39	137	82	7	1	130	93	62	38	1129	1129	1129	1129
Gyógyszeripar	71	224	153	106	37	142	61	36	68	147	92	70	1628	4391	5876	3216
Szakágon kívüliek	0	1	7	3	0	1	10	1	0	0	6	2	0	12	465	27
Vegyipar	90	211	184	117	72	152	48	33	76	145	135	68	3550	5901	5787	3598
Papíripar	-	-	98	28	-	-	29	1	-	-	69	27	-	-	2723	895
Összesen	346	614	594	369	275	440	163	79	299	457	430	247	7048	14194	18944	11163

Ágazat	Balesetek súlyossága															
	1-3 nap				3 napon túli				Csonkulásos				Halálos			
	2001	2002	2003	2004	2001	2002	2003	2004	2001	2002	2003	2004	2001	2002	2003	2004
Alumíniumipar	0	0	0	1	8	33	42	46	0	0	1	0	0	0	0	0
Gázipar	1	1	2	0	17	39	25	19	0	0	0	0	0	0	0	0
Gumiiipar	18	3	1	1	130	93	68	38	1	0	1	0	0	0	0	0
Gyógyszeripar	3	7	9	9	68	147	141	96	0	0	0	0	0	1	0	0
Szakágon kívüliek	0	0	1	0	0	0	5	3	0	0	0	0	0	0	1	0
Vegyipar	4	11	6	8	76	145	167	102	2	2	1	1	0	1	0	1
Papíripar	-	-	3	0	-	-	95	26	-	-	0	0	-	-	0	0
Összesen	26	22	22	19	299	457	543	330	3	2	2	1	0	2	1	1

VDSZ VODAFONE CSOMAG ÚTMUTATÓ

A nagy érdeklődésre való tekintettel az alábbi tájékoztatást adjuk a VDSZ VODAFONE kedvezményes előfizetési csomagjával kapcsolatban.

1.) Ezt a csomagot kizárólag a VDSZ szak szervezeti tagsági kártyával rendelkezők vehetik igénybe.

2.) Egy kártyára maximum 4 előfizetés igényelhető. Az előfizetés minden kötelezettsége az előfizetőt terheli, azaz a tagsági kártyával rendelkező fél felel a számlák teljesítéséért. A VDSZ semmilyen anyagi felelősséggel nem tartozik. Az előfizetési szerződés két fél között jön létre (egyéni előfizetés, VODAFONE Magyarország Rt). A szerződéskötést egy hitelbírálati folyamat előzheti meg, amelyet a szolgáltató végez el.

3.) Aki VODAFONE előfizetéssel rendelkezik, és hűségnyilatkozatot tett (1-2-3 év), ezt a szolgáltatást csak a jelenlegi szerződés lejárta után veheti igénybe, de ezzel egy időben új előfizetést köthet.

4.) A telefonkészülékek árait a VODAFONE Magyarország Rt határozza meg, azaz a partner értékesítési hálózatán keresztül vásárolt kedvezményes készülékek ára az előfizetési szerződés futamidejétől is függhet (például: a 70,- Ft-os reklámkészülék legalább két éves előfizetési kötelezettséggel fog járni).

5.) Felhívjuk mindenkinek a figyelmét, hogy szerződéskötéshez az alábbi dokumentumokat a VODAFONE Rt partnereihez el kell vinni:

- érvényes VDSZ tagsági kártya (érvényességét a folyamatos tagdíjfizetés garantálja),
- személyi igazolvány,
- lakcímkártya,
- adókártya, vagy TAJ-kártya, vagy jogosítvány
- 3 hónapnál nem régebbi közüzemi számla (gáz, villany, víz-csatorna, vezetékes telefon, vagy esetleg más mobil szolgáltató befizetett számlája).

KÉRDÉSEK ÉS VÁLASZOK

Milyen dokumentumok bemutatása szükséges előfizetés vásárlásakor?

Személyi igazolvány, adóazonosító kártya, közüzemi számla és annak befizetést igazoló csekk (pl.: MATÁV, gáz-, víz- vagy egyéb számla), valamint a VDSZ által kiadott tagsági igazolvány (mind a mágnescsíkos, mind pedig a mágnescsík nélküli változata érvényes)

Mi alapján történik a hitelbírálat?

Havidíjas előfizetői szerződés esetén az ügyfelek előzetes hitelbírálaton esnek át. A hitelbírálat napját megelőző, három, teljes hónapra szóló, más magyarországi mobilszolgáltatónál befizetett, a hitelbírálatban részesülő személy nevére szóló telefonszámla, valamint ezek kifi-

zetését igazoló csekk – vagy egyéb, a teljesítést igazoló dokumentum – felmutatása a hitelbírálat során pozitív hatással bír, végeredményét azonban több tényező is befolyásolhatja.

Felméréseink szerint a szak szervezeti tagok közül az előfizetői szerződést igénylő tagok mindössze 10%-át érintette a kaució kiszabása.

A Vodafone Általános Szerződési Feltételei (ÁSZF) szerint:

A Szolgáltató az Előfizetői Szerződés megkötése előtt és annak hatálya alatt bármikor jogosult az Előfizető hitelképességét akár harmadik személyek igénybevétele útján vizsgálni és

az Előfizetőtől ehhez szükséges információkat illetően ezt igazoló okmányokat kérni. A Szolgáltató jogosult a fenti dokumentumok hitelességének ellenőrzésére és felszólíthatja az Előfizetőt azok érvényességének igazolására. A vizsgálat eredményének függvényében a Szolgáltató jogosult a Szolgáltatás igénybevételét előleg vagy egyéb más biztosíték (pl. bankgarancia, kezesség stb.) adásához kötni. Kivételt képez ez alól, amikor az Előfizető saját elhatározásából a Szolgáltatás igénybevétele előtt a Szolgáltató által meghatározott összeget előlegként a Szolgáltatónál befizeti. Ebben az esetben az Előfizető a

T Á J É K O Z T A T Ó

A VDSZ és a Vodafone között létrejött szerződés alapján, a VDSZ aktív tagjai számára a Vodafone 2005. április 01-től lehetőséget biztosít kedvezményes előfizetésre.

Az előfizetéshez a normál havidíjas előfizetők számára kínált áron biztosítunk készüléket. Számos kérdés merült fel az előfizetések igénybevételeivel kapcsolatban, ezért jelen tájékoztatóban összefoglaltuk a leggyakoribbakat.

MILYEN DOKUMENTUMOK BEMUTATÁSA SZÜKSÉGES

ELŐFIZETÉS VÁSÁRLÁSOKOR?

Személyi igazolvány, adóazonosító kártya, közüzemi számla és annak befizetést igazoló csekk (pl.: MATÁV, gáz-, víz- vagy egyéb számla), valamint a VDSZ által kiadott tagsági igazolvány (mind a mágnes-csíkos, mind pedig a mágnes-csik nélküli változata érvényes).

MI ALAPJÁN TÖRTÉNIK A HITELBÍRÁLAT?

Havidíjas előfizetői szerződés esetén az ügyfelek előzetes hitelbírálaton esnek át. A hitelbírálat napját megelőző három teljes hónapra szóló, más magyarországi mobilszolgáltatónál befizetett, a hitelbírálatban részesülő személy nevére szóló telefonszámla, valamint ezek kifizetését igazoló csekk – vagy egyéb, a teljesítést igazoló dokumentum – felmutatása a hitelbírálat során pozitív hatással bír, végeredményét azonban több tényező is befolyásolhatja.

Felméréseink szerint a szak szervezeti tagok közül az előfizetői szerződést igénylő tagok mindössze 10%-át érintette a kaució kiszabása.

A VODAFONE ÁLTALÁNOS SZERZŐDÉSI FELTÉTELEI (ÁSZF) SZERINT:

A Szolgáltató az Előfizetői Szerződés megkötése előtt és annak hatálya alatt bármikor jogosult az Előfizető hitelképességét akár harmadik személyek igénybevétele útján vizsgálni és az Előfizetőtől ehhez szükséges információkat, illetően ezt igazoló okmányokat kérni. A Szolgáltató jogosult a fenti dokumentumok hitelességének ellenőrzésére, és felszólíthatja az Előfizetőt azok érvényességének igazolására. A vizsgálat eredményének függvényében a Szolgáltató jogosult a szolgáltatás igénybevételét előleg vagy egyéb más biztosíték (pl. bankgarancia, kezesség stb.) adásához kötni. Kivételt képez ez alól, amikor az Előfizető saját elhatározásából a szolgáltatás igénybevétele előtt a Szolgáltató által meghatározott összeget előlegként a Szolgáltatónál befizeti. Ebben az esetben az Előfizető a szolgáltatást az előleg értékéig veheti igénybe. A Szolgáltató az előleget saját mérlegelési jogkörében meghatározott idő, de legfeljebb 3 befizetett számla kiegyenlítését követően az ügyfél számláján jóváírja és a jóváírást követően igénybe vett szolgáltatások díját – az előlegként befizetett összeg értékéig – folyamatosan beszámítással rendezi.

HA KAUCIÓ BEFIZETÉSÉT ÁLLAPÍTTA MEG A VODAFONE,

HOGYAN KAPJA AZT VISSZA AZ ELŐFIZETŐ?

Amennyiben a hitelbírálat során az előfizetői szerződés megkötéséhez kauciót állapít meg a Vodafone, akkor azt a szerződés megkötésekor szükséges befizetnie a tag-nak. Háromhavi befizetett számla összegének beérkezését követően a Vodafone a befizetett kaució összegét jóváírja az ügyfél Vodafone-os számláján, azaz ez az összeg a későbbiekben lebeszélhető.

Szolgáltatást az előleg értékéig veheti igénybe. A Szolgáltató az előleget saját mérlegelési jogkörében meghatározott idő, de legfeljebb 3 befizetett számla kiegyenlítését követően az ügyfél számláján jóváírja és a jóváírást követően igénybe vett szolgáltatások díját – az előlegként befizetett összeg értékéig – folyamatosan beszámítással rendezi.

Ha kaució befizetését állapítja meg a Vodafone, hogyan kapja azt vissza az előfizető?

Amennyiben a hitelbírálat során az előfizetői szerződés megkötéséhez kauciót állapít meg a Vodafone, akkor azt a szerződés megkötésekor

szükséges befizetnie a tagnak. Három havi befizetett számla összegének beérkezését követően a Vodafone a befizetett kaució összegét jóváírja az ügyfél Vodafone-os számláján, azaz ez az összeg a későbbiekben lebeszélhető.

Mekkora összegű lehet a kaució?

Abban az esetben, ha kauciót állapít meg a Vodafone, úgy az 20.000 Ft; 40.000 Ft vagy maximum 80.000 Ft összegű lehet. Egyéb összegű kaució a Vodafone-nál nincs.

Ha több előfizetést szeretne kötni a tag és kauciót állapítottak meg nála, akkor a többi előfizetéshez is be kell fizetni a kauciót?

MEKKORA ÖSSZEGŰ LEHET A KAUCIÓ?

Abban az esetben, ha kauciót állapít meg a Vodafone, úgy az 20.000 Ft; 40.000 Ft vagy maximum 80.000 Ft összegű lehet. Egyéb összegű kaució a Vodafone-nál nincs.

HA TÖBB ELŐFIZETÉST SZERETNE KÖTNI A TAG ÉS KAUCIÓT ÁLLAPÍTOTTAK

MEG NÁLA, AKKOR A TÖBBI ELŐFIZETÉSHEZ IS BE KELL FIZETNI A KAUCIÓT?

Igen. Ha a tagnak nem áll módjában az összes igényelt előfizetésre a kauciót kifizetni, úgy javasoljuk, hogy először egy előfizetést vásároljon és három hónap elteltével vásárolja meg a következő előfizetést, mivel ha a számlák rendben befizetésre kerültek, úgy ez a további előfizetésekre vonatkozó hitelbírálatra pozitív hatással bír.

HOL LEHET MEGVÁSÁROLNI AZ ELŐFIZETÉST ÉS A KÉSZÜLÉKEKET?

A Vodafone országos viszonteladói hálózatában. A boltok címe megtalálható honlapunkon a www.vodafone.hu címen vagy ügyfélszolgálatunk készséggel segít kiválasztani a legközelebbi eső viszonteladói partnerünket.

KÉRDÉS ESETÉN KIT LEHET HÍVNI?

Minden esetben kérjük, hogy az ügyfélszolgálatot hívják, Vodafone-os előfizetésről a 1270-es (ingyenes), míg vezetékes számról a 06-1-288-1270-es számot. Ügyfélszolgálatos kollégáink szívesen állnak rendelkezésükre kérdéseikkel, kéréseikkel kapcsolatban.

A SZÁMLÁK TELEFONSZÁMONKÉNT ÉRKEZNEK?

Ha a tag több előfizetést szeretne vásárolni, akkor minden telefonszámnak lehet külön számlafizetője is, ami azt jelenti, hogy az adott telefonszámmal tartozó számla a számlafizető által megadott címre érkezik. Azonban minden esetben az előfizető, azaz a VDSZ tagja, egyetemlegesen felel a számlafizetővel az Előfizetői Szerződésben meghatározott kötelezettségek teljesítéséért. Amennyiben az Előfizetői Szerződésben az Előfizető a Számlafizetőtől elkülönülő szerződő fél, a Számlafizető meghatározás alatt az Előfizetőt is érteni kell.

EGYÉB FONTOS TUDNIVALÓK

Készülékvásárlás esetén az előfizetői szerződés legalább két éves időtartamra köthető. Amennyiben csak SIM kártyát vásárolnak, úgy nem kell két éves hűségnyilatkozatot aláírni.

A már meglévő Vodafone előfizetői és feltöltő-kártyás szerződések nem módosíthatóak a fenti kedvezményekkel, de új előfizetések vásárolhatóak a kedvezményes tarifacsomaggal.

A tagsági viszony megszűnése esetén, a kilépő tag az előfizetést továbbviheti magával, ez esetben még a kilépés előtt át kell váltania egy aktuális egyéni előfizetői díjsomagra.

Szolgáltatásunk és annak igénybevételeinek részletes feltételeiről a hatályos Általános Szerződési Feltételek (ÁSZF) ad tájékoztatást. További információk a Vodafone Ügyfélszolgálatán (1270) kérhetők, vagy honlapunkról (www.vodafone.hu) elérhetők.

A készülékeket előfizetés nélkül csak teljes áron lehet megvásárolni.

A Vodafone a VDSZ tagjai számára díjmentesen vállalja a számhordozás lebonyolítását. A számhordozás feltételeiről kérjük, érdeklődjön ügyfélszolgálatunkon (1270), vagy tájékozódjon honlapunkon a www.vodafone.hu címen.

Budapest, 2005. április 26.

Keserű ünnepi szájíz

Mosonmagyaróváron több évtizedes hagyomány, hogy a vegyipari dolgozók szakszervezete megünnepli május elsejét. És persze mint a dolgozók ünnepét. Ez nem változott az elmúlt tizenöt évben sem, a szakszervezetet és a dolgozókat az összekovácsolódott kollektívákat nem térítette el ettől a szokásától a rendszerváltozás sem. Ez ugyanis nem politikai kérdés.

Lényeg, hogy összetartás legyen! – fogalmazta meg a május elsejék helyi alapfőiskoláján Egyed József, a Magyaróvári Vegyipari Dolgozók Szakszervezetének vezetője. Ezúttal is mindenki névre szóló meghívót kapott, hogy a szokott helyen, a szokott időben, a szokásos programra jöjjenek össze. És az emberek mennek is. Méghozzá családostól, így a MOTIM Rt. és a további hat Kft-nél foglalkoztatott dolgozók az idén is több, mint hatszázán ünnepelték együtt május első napját. Természetesen a nyugdíjasok, akik megszokásból ugyancsak szép számmal ellátogatnak az eseményre, ugyanolyan szívesen látott vendégek.

A program teljesen egyszerű. Találkozójukat a városi rendezvény közelében tartják, így a szórakozás is biztosított, mégis mindig együtt marad a csapat. Nyolc és tíz óra között a hagyományos május el-

sejei menüt fogyasztják el, vagyis tartanak egy igazi zenés, sör-virslis partit. Utána a legtöbben együtt maradnak és jónéhányan még kora délután is beszélgetéssel, egymás társaságában töltik el az időt.

Bár a program, mint minden évben jól sikerült, Egyed József mégsem hallgatta el, ami – ahogyan fogalmazta – nem csak helyi probléma. „A munka ünnepe, illetve a munkavállalók megünneplése szinte eltörpült, egyszerűen

agyonhallgatták, mert a legtöbb helyen a nagybetűs MÁJUS megünneplése helyett az „Európa Nap” égisze alatt zajlottak a majálisok, szinte elfedve, hogy mit és kiket kellene megünnepelni ezen a napon.”

Éppen ezért biztos, hogy a mosonmagyaróvári vegyészek jövőre is megemlékeznek a csatlakozás évfordulójáról, de ünnepelni fogják május elsejét is, mint a maguk, régi ünnepét.

A VDSZ ELNÖKSÉGÉNEK állásfoglalása az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárak adókedvezményeinek változásairól

A VDSZ elnöksége megdöbbenéssel fogadja, hogy a kormány újabb megszorító intézkedést vezetett be a munkavállalókkal szemben.

– Tiltakozik az ellen, hogy 2006. január 1-jén életbe lépjen az 1995. évi, a személyi jövedelemadóról szóló CXVII. új módosítása, amely a hosszú távú – öngondoskodáson alapuló önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztárakba befizetett – megtakarítás adókedvezményeit megszünteti.

– Meggyőződése, hogy az önkéntes pénztárak közül az önkéntes nyugdíjpénztárak sikere többek között a kedvezményeknek is köszönhető.

– Felhívja a kormány figyelmét, hogy a munkavállalókat ért adókedvezmények sorozatos szigorítása elkedvetlenítik az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztárba befizetőket, és egyben veszélyeztetik az 1993. évi XCVI. törvény bevezetőjében olvasható „... a tartósan befektethető források bővítésével elősegítik a hazai tőkepiac fejlődését.”

A VDSZ elnöksége felkéri és összefogásra szólítja fel a szakszervezeti szövetségeket, egységesen lépjenek fel és használjunk fel minden törvényes nyomásgyakorlási eszközt, hogy a fenti hátrányos módosítás ne lépjen életbe.

Budapest, 2005. április 28. VDSZ ELNÖKSÉGE

Előterjesztés a VDSZ elnöksége részére az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárak adókedvezményeinek változásairól

Magyarországon először 1993-ban nyílt meg annak a lehetősége, hogy „az önkéntesség elve alapján... új intézményes formát adnak az öngondoskodásnak, s a tartósan befektethető források bővítésével elősegítik a hazai tőkepiac fejlődését.” (idézet az 1993. évi XCVI. az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárakról szóló törvényből)

E kettős cél ösztönzésére mind a munkavállalók, mind a munkáltatók befizetései az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárakba az induló években adókedvezményeket kaptak. A kezdeti években korlátlanul, majd évről-évre csökkentve a munkavállalók kedvezményeit; legutóbbára még meghagyva a munkavállaló által fizetettek adókedvezményre jogosító összeg 30%-át, de korlátoz-

va 100.000,- Ft-ra, illetve a 2020. január 1-je előtt nyugdíjkorhatárakat betöltők esetében ez 130.000,- Ft lehetett. Most ezt is megszüntetik 2006. január 1-jétől.

A fejlett világban számos ország adókedvezményekkel ösztönzi a hosszú távú, így a nyugdíjas évekre szóló megtakarításokat, Magyarország pedig most szünteti meg.

Itt kell megemlíteni – az év eleji – a munkavállalókat szintén hátrányosan érintő – munkába járás adószabályainak korlátozását is.

A kormány szándékát – amely a munkavállalók terhének növelését tűzte ki célul – meg kell állítani.

Budapest, 2005. április 12. VDSZ Országos Iroda

ŐK EGYENLŐ NŐK

Hiába szól törvény az esélyegyenlőségről, hiába irányítja az ezzel kapcsolatos feladatokat egy kormányzati hivatal, mindez azt mutatja, hogy e területen vannak még hiányosságok. Például a nők jogainak szavatolása, az egyenlő bánásmód, elbírálás és megbecsülés gyakran csak hangzatos jelszavakként jelennek meg március 8-án.

Ezért meggyőződése Eper Juliannának, hogy szükség van rájuk, mert a VDSZ nőtagozata éppen azért jött létre, hogy foglalkozzon e kérdésekkel. A legutóbbi kongresszuson meghatározottak szerint már évek óta működik a nőbizottság.

Rendszeresen vesznek részt továbbképzéseken és nemzetközi találkozókra, amelyeken szó esik arról, hogy miként kellene nem csak a törvény szintjén, de a valóságban is bizto-

sítani a nők esélyegyenlőségét.

Sokak tapasztalata, hogy egy nő kisebb eséllyel pályázik egy-egy munka-

körre, mint egy hasonló korú, és képzettségű férfi. Foglalkoztak a nemek közti munkaegészségügyi különbségekkel és

azzal, hogy hogyan rendezhetőek a nők munkaügyi viszonyai ott, ahol hátrányba kerülnek.

A VDSZ-ben elkészítették az esélyegyenlőségi tervhez az ajánlást, amelyet az esélyegyenlőség megteremtése érdekében a munkahelyeken célszerű lenne kidolgozni. Ennek már sok helyen gyakorlati hasznát is vették, hiszen a kollektív szerződések megfogalmazásakor és megkötésekor jó mankót jelentett a VDSZ nőtagozat ajánlása.

Eper Julianna szerint egyre fontosabb ez a téma. Van ugyan törvény, amely elvileg garantálná a nők esélyegyenlőségét, annak betartására csak a közalkalmazotti szférában, valamint az állami cégeknél fektetnek hangsúlyt. Mivel ez a szféra ma a vállalatoknak alig tizede, a többi helyen a szakszervezeteknek kell kiharcolniuk a nőket megillető jogokat.

Ez is egy olyan feladat amelyet mindenképpen a szakszervezetnek kell felvállalnia.

Új bérrendszer a Zoltek Rt-nél

Előbb, utóbb minden dolgozónál eljön a pillanat, amikor azt mondja: ez így már tarthatatlan, a világ elsétál, sőt elrohan mellettünk, mi dolgozunk a napi követelményeknek megfelelően, a fizetési cédulánkon meg lehet, hogy mostani a keltezés, de a rajta szereplő összeg szerint mégis megállt az idő. Ilyenkor aztán a szakszervezet lesz a főszerep. Le kell ülniük a cég vezetőségével, hogy elmagyarázzák nekik: ez így nem lehet tovább, mert ha nem méltányolják a

meggyőzni arról: az embereknek elfogyott a türelme és főleg a pénze, márpedig magas színvonalú, pontos munkát csak úgy várhatnak el tőlük, ha kapnak is érte valamit.

Mondjuk tisztességes bért.

Ez a probléma különösen élesen vetődött fel az utóbbi években. A hazai textil műszálgártás egykori fellegvára ugyanis egy más, korszerűbb pályára állt a főtevékenység a szénzálgártás lett. Amikor

ra is a termékpalettán maradt a tapétaragasztó CMC. Mellé pedig új profilként megjelent a mind keresettebb és szélesebb körben alkalmazott szénzál. A termékszerkezet-váltásra a szakszervezet elnöke szerint is óriási szükség volt. Közben pedig a vártnál hosszabb idő alatt sikerült az új terméket bevezetni a piacra, de végül kialakult egy stabil és nem is szerény kereslet, vagyis a cég lassan túljutott a váltáskor mindenütt természetes átmeneti nehézségeken. Ezt azonban nem érezték meg a dolgozók, hiszen 2001 végén kapták az utolsó béremelést, tehát négy éve ugyanaz az összeg került a fize-

tartozik négy-négy bérosztály, amelyben meghatároztak egy „től-ig” összeghatárt. Hogy ki milyen bérosztályba kerül, az attól függ, hogy milyen az iskolai végzettsége, milyen szintű a képzettsége, mekkora a tapasztalata, vagyis mióta végzi a munkáját és milyen színvonalon. E szerint kapja órabéréjét. Ez nem csak az éppen aktuális bérezést teszi egyértelművé, de mindenki láthatja maga előtt a célt, vagyis előre tudhatja, hogy bizonyos idő elteltével, esetleg egy képzettség megszerzése után hogyan kerülhet egyre feljebb, miként juthat magasabb bérosztályba, így magasabb fizetéshez.

A szakszervezet szerint ezzel a bérrendszerrel a későbbi bérrendezések is egyszerűbbé válhatnak. Csak a táblázat alapszámainak százalékos emeléséről kell megállapodni a cég vezetésével, a többi órabér a különböző kategóriákban ennek megfelelően emelkedne.

A tervek szerint minden dolgozóval megállapodnak arról, hogy hova sorolják, vagyis mekkora lesz a bére. Kaluzsa Antal szerint csak az okoz némi feszültséget, hogy bár a béremelés április elejétől visszamenőleg lenne érvényes, előreláthatólag csak május végén kapják kézhez a dolgozók az emelt bért. Ezért a szakszervezet azt javasolta, hogy folyamatosan kapja meg mindenki a jussát. Vagyis a besorolásokat hamarosan elkezdik, és ha valaki tudja, hogy milyen bérosztályba tartozik, úgy mielőbb megkaphassa emelt béréjét.

Nyergesújfalun már a szellapátok alapanyagát, a szénzálát is gyártják

dolgozók jogos igényeit, úgy könnyen előkerülhetnek az érdekképviselet fegyvertárából olyan eszközök, amelyek segítik jobb belátásra bírni az emberek bérén oly nagyvonalúan takarékoskodó menedzsmentet.

Nagyjából ez az alaphelyzet alakult ki Nyergesújfaluban is, ahol a VISCOSA Szakszervezetnek lépnie kellett a dolgozók érdekében. A Zoltek Rt-nél ugyanis utoljára négy éve volt részleges béremelés, míg az infláció ott sem volt kisebb, mint máshol az országban. Évek óta folytak a bértárgyalások, de ezek a beruházások miatt tolódtak, 2003-ig. Tavaly aztán újra intenzív tárgyalások kezdődtek, amelyek azonban csak részben vezettek eredményre. Eljött az új év, beköszöntött a tavasz, de a dolgozók többsége még mindig nem tudhatta, hogy az idén végre kap-e több bért a munkájáért.

Március közepén Kaluzsa Antal a Viscosa Szakszervezet elnöke még semmilyen konkrét eredményről nem számolhatott be. Pontosabban már azt is eredményként könyvelhették el, hogy volt ígéret a bérek rendezésére. Március végén Nyergesújfaluba várták az amerikai tulajdonost, hogy személyesen próbálják

1995-ben a Zoltek megszerezte a gyárat, viszonylag tisztességesen rendezték az ott dolgozók béréjét. Az emelések folyamatosak voltak, követték az inflációt, így a Viscosa dolgozói jól átvészelték a gyár eladását. Igaz, az egy évtizede még közel kétezzer dolgozót foglalkoztató Magyar Viscosa létszáma folyamatosan elkopott. Három évvel ezelőtt még közel 1200 ember kereste itt a kenyerét, míg napjainkban ennek a fele. A létszámcsökkenés – emlékezik vissza Kaluzsa Antal – első két ütemében az érintett dolgozók az Rt-től megnyugtatóan rendezett módon távoztak, míg az utolsó ütemre ez már nem mondható el. A létszám lecsökkent a mostani mintegy hatszáz dolgozóra. Minden évben 150-200 munkatárs ment nyugdíjba, vagy keresett magának másik megélhetési forrást, így tömeges elbocsátások nem borzolták a kedélyeket.

Azoknak pedig akik maradtak, volt folyamatosan munkájuk. Igaz a textilszálak elvesztették piacukat, így az egykori Magyar Viscosa termékeit az akril vagy a műselyem szálát már nehezen lehetett gazdaságosan eladni. De megmaradt a mezőgazdaságban, vagy az építőiparban is keresett netlon-háló gyártása és tovább-

tési cédulára, miközben a gyárkapun kívül egyre többre került a mindennapi megélhetés.

A Viscosa Szakszervezet tehát – a társérdekképviselettel közösen – folyamatosan tárgyalt, ám sokáig úgy tűnt hiába. Már-már ott tartottak, hogy keményebb eszközökkel próbálják meggyőzni, sőt kényszeríteni a munkaadót a jobb belátásra, amikor márciusban megérkezett a cég vezetője, aki méltányolta a szakszervezetek követelését. Csupán annyi türelmet kért, hogy gyorsan kidolgozzanak egy bérezési rendszert, amely hosszabb távon is biztosítékot nyújthat arra, hogy a dolgozókat tisztességesen megfizetik.

Kaluzsa Antal elmondta, hogy eddig a legtöbb helyen szokásos módszerrel történt a bérrendezés, vagyis emeltek egy bizonyos százalékat, amelyet esetleg differenciáltak. Most egy táblázat alapján történik a fizetések rendezése, vagyis egy olyan bérrendszerre tett javaslatot a tulajdonos, amelyet a VDSZ szakértői is megfontolandónak tartanak.

E szerint a Zoltek Rt. dolgozóit, munkakörük és feladatuk szerint tizenhárom kategóriába sorolják. Minden egyes kategóriához

IDŐUTAZÁS A HUNTSMANNÁL

Sokan egy fél évtized után találkoztak egymással

Nem nehéz elképzelni, milyen hangulatban telt a Hunstman Rt. nyugdíjasainak találkozója. A Nitrogénművek éttermében február 2-án rendezett találkozójához hasonló összejövetelt ugyanis már öt éve nem szervezett senki. A Huntsman egykori elődcégeinek 130 nyugdíjasa közül hetvenhatan jöttek el, hogy öt-hat, de előfordult, hogy egy évtized után találkozzanak egymással, felidézzék a régi időket, és így egy kicsit felidézzék a múltat.

A szakszervezet új vezetésének természetes volt, hogy mielőbb meg kell szervezni egy ilyen találkozót, hiszen szándékaik szerint az eddignél nagyobb figyelmet szeretnének szentelni a nyugdíjasoknak. A törődés pedig nem csak a pénzügyi támogatásokban mérhető, hanem abban is, hogy mennyire segítene az időseknek aktívnak maradni, mennyiben vonják be a cég jelenlegi életébe. Éppen ezért Borsi György ügyvezető igazgató tájékoztatta a régi dolgozókat a cég jelenlegi helyzetéről, a most folyó munkákról. Baliné Ildikó pedig környezetvédelemmel kapcsolatos beszámolója ürügyén felidézte, hogy milyen változásokon mentek keresztül az elmúlt két évtizedben. Az időutazás különösen azoknak volt érdekes, akik már évtizedekkel ezelőtt befejezték az aktív munkát. Szerencsére szép számmal akadtak ilyen nyugdíjasok. Közülük is a legidősebb a kilencvenéves Homonai Jenő, aki a DKV péti gyáranak igazgatójaként ment nyugdíjba és teljesen természetes volt, hogy résztvevője lesz a találkozóknak.

A közösen elköltött ebéd és a műsor jó alkalmat adott arra, hogy az idősek kicsit megfedekezzenek gondjairól és élvezzék az ilyen találkozókön kihagyhatatlan időutazást.

Újabb szakszervezeti szolgáltatás, kizárólag VDSZ tagoknak, VDSZ tagkártyával!

A VDSZ és a Vodafone Magyarország Rt. megállapodása alapján minden VDSZ-es szakszervezeti tag kedvezményesen telefonálhat a különleges, másodperc alapú előfizetési csomaggal.

Akár 70 forintért vehet mobiltelefont!

Az előfizetés havi ára: 2.500 Ft, amely teljes egészében lebeszélhető

Hálózaton belül - csúcsidőben:	21,6 Ft/ perc
Hálózaton belül - csúcsidőn kívül:	10,8 Ft/ perc
Hálózaton kívül - csúcsidőben:	32,4 Ft/ perc
Hálózaton kívül - csúcsidőn kívül:	21,6 Ft/ perc
Hangposta hívása:	8,6 Ft/ perc
SMS (az első 20 ingyenes !!)	21,6 Ft/ perc

Egy tagkártyára maximum 4 előfizetés vásárolható! Ilyenkor lehetőség van 375 Ft / havi díjért - egy VDSZ tagsági kártyára igényelt előfizetéseken belül (egymás között) - ingyen beszélgetni.

Az SMS e zárt csoporton belül nem ingyenes!

Az előfizetés a VDSZ tagkártyával történhet, a Vodafone magyarországi értékesítési helyein.

Az előfizető hitelbírálati eljáráson esik át, amelyhez szükséges a:

- 18. életév betöltése
- személyi igazolvány,
- lakcímkártya,
- adókártya, TAJ kártya vagy jogosítvány,
- érvényes VDSZ tagsági igazolvány,
- 3 hónapnál nem régebbi közüzemi számla.

A kedvezményes előfizetéshez más Vodafone akcióban résztvevő előfizető csak az érvényes szerződés lejártá után csatlakozhat.

További információt a VDSZ helyi vezetőjénél,
a Vodafone Magyarország értékesítési helyein,
vagy a www.vdsz.hu internetes oldalain talál.

Véleményével, kérdéseivel forduljon a VDSZ helyi vezetőjéhez
vagy a VDSZ Országos Irodájához
VDSZ, 1068 Budapest, Benczúr utca 45. 1406 Budapest, Pf. 29.
Telefon: 1/4612-400. Telefax: 1/4612-499 e-mail: mail@vdsz.hu

Ne morgolódj, mozgolódj !

MÁS - KOR

VI. 2. szám 2005. május

A VDSZ Ifjúsági Tagozatának időszakos kiadványa

Ára: 200 Ft

HUMOR

ESEMÉNYEK rovatunkba várjuk saját írásokat, hogy bemutathassuk egymásnak, milyen rendezvények programok voltak, lesznek saját házatok táján, hogy ezzel is ötleteket adjunk másoknak. Ne féljete megírni saját tapasztalatotokat!

MÁS-KOR
VDSZ Ifjúsági Tagozatának Lapja

Szerkeszti: a VDSZ Ifjúsági Bizottsága

Főszerkesztő: nincs

Főszerkesztő-helyettes: nincs

Kiadja: VDSz Országos Iroda

A szerkesztőség címe:

H-1068 Budapest Benczúr u. 45.

e-mail:mail@vdsz.hu

WEB:www.vdsz.hu

Megjelenik

a Vegyipari Dolgozó rendszeres mellékleteként

Terjeszti a VDSZ tagszervezeteinek ifjúsági aktivistái

6-7

Vodafone